

13) Første behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Polen.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 6/2 2002).

14) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 6/2 2002).

15) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven, selskabsskatteloven, virksomhedsskatteloven og andre skattelove. (Strukturtilpasninger m.v. og lempelse af tabs- og underskudsregler).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 7/2 2002).

16) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af ejendomsværdiskatteloven og andre skattelove. (Loft over ejendomsværdiskatten og ejendomsværdiskat ved flytning).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 8/2 2002).

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af kompetenceopsporingsordninger for arbejdstagere.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om straksafskrivning for energiforbedringer i virksomheder.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.**Meddelelser fra formanden****Formanden:**

Medlem af Folketinget Lotte Bundsgaard har meddelt mig, at hun på grund af graviditet og fødsel ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 4, litra a, fra og med den 12. marts 2002 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Justitsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven. (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsættelig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.).
(Lovforslag nr. L 118).

Medlemmer af Folketinget Tove Videbæk (KRF), Bodil Kornbek (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Jann Sjørnsen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udjævning af forskellen mellem pars udgifter til kunstig befrugtning og adoption.
(Beslutningsforslag nr. B 76).

Medlemmer af Folketinget Jytte Andersen (S), Mette Frederiksen (S) og Poul Qvist Jørgensen (S) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om danske forfatteres fremtidige arbejds- og indkomstvilkår i forlængelse af finanslovsforslagets dramatiske forringelser og nedskæringer på støtten til skabende kunstnere, og hvilke overvejelser har regeringen om de bebudede omlægninger?«
(Forespørgsel nr. F 26).

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, der er opført som punkt 3 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg samtykket som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i denne spørgetime har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren, kulturministeren og miljøministeren.

Til økonomi- og erhvervsministeren er anmeldt følgende spørgere, som vil få ordet i nævnte rækkefølge:

1. Ole Stavad
2. Jan Trøjborg
3. Colette L. Brix
4. Lissa Mathiasen
5. Anne Baastrup

Og jeg spørger ikke, om der er yderligere medspørgere.

Til kulturministeren er anmeldt følgende spørgere, som vil få ordet i nævnte rækkefølge:

6. Ole Sohn
7. Jytte Andersen
8. Peder Sass

Heller ikke her er der plads til flere.

Til miljøministeren er anmeldt følgende spørgere:

9. Keld Albrechtsen
10. Jørn Jespersen
11. Jørn Dohrmann
12. Pernille Blach Hansen

Jeg ser ikke mulighed for at nå alle spørgere i dag, men jeg vil som sædvanlig tilstræbe, at der bliver mulighed for at stille spørgsmål til alle tre ministre, og i et forsøg på at nå så mange hovedspørgere som mulig er antallet af medspørgere

til hvert enkelt spørgsmål i dag indskrænket til én.

Vi går straks i gang og starter med økonomi- og erhvervsministeren.

Spm. nr. US 46

Ole Stavad (S):

Jeg har i sagens natur med interesse – det tror jeg de fleste har – studeret regeringens lovkatalog. Og under Økonomi- og Erhvervsministeriets område har det undret mig, at et lovforslag, der faktisk var fremsat inden valget, som havde som det ene hovedformål at skabe større åbenhed i forhold til hele aktie- og anpartsområdet, og som det andet hovedformål havde at sikre, at man bekæmper økonomisk kriminalitet, ikke er genfremsat.

Forslaget går ud på, at man skal have registreret, hvem der har over 5 pct. af aktier og anparter. Det er et forslag, som har været længe undervejs. Det er et forslag, der er anbefalet stærkt af henholdsvis en tværministeriel gruppe og efterfølgende af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet, det såkaldte Brydesholtudvalg.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor regeringen ikke mener, at det er et område, som vi i fællesskab har en stærk interesse i at få både fremsat og vedtaget. Derfor vil jeg gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren: Hvad er baggrunden?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan omkring insiderhandel sige, at det er en sag, vi arbejder på. Og jeg kan sige, at vi har et lovforslag undervejs på det område, hvis det altså er insiderregister, vi taler om. Det er det, jeg mener spørgeren ... det er ikke det, spørgeren spørger om.

Jeg kan sige, at det, der står i lovkataloget, er det, der bliver fremsat fra ministeriets side. Jeg troede, at det var insiderhandel, åbenhed og procentgrænserne, spørgeren spurgte om.

Jeg kan ikke sige andet på stående fod, end at det for mig er et spørgsmål om åbenhed med handel, når vi taler om insiderregister. Men det er så ikke det, kan jeg forstå på spørgeren. Jeg kan ikke sige andet, end at det, der står i lovkataloget, er det, der bliver fremsat.

Ole Stavad (S):

Jamen tak for oplysningen om, at det, der står i lovkataloget, er det, der fremsættes. Det er sådan set også det, der har fået mig til at studere nærmere, hvad der står i lovkataloget.

Jeg har helt forståelse for, at der ikke har været mulighed for for økonomi- og erhvervsministeren at forberede det her, men jeg gik ud fra, at når det var et lovforslag, der har været fremsat, et lovforslag, der har været igennem en meget lang proces, et lovforslag, der har været ude til en omfattende høring – det var et lovforslag, der blev fremsat den 10. oktober – så har økonomi- og erhvervsministeren meget konkret taget stilling til, at han ikke ønsker at fremme sagen.

Jeg har bare undret mig over det, for det var et forslag, som skulle sikre, at alle, der ejer aktier og anparter over 5 pct., gjorde det offentligt tilgængeligt, og det er anbefalet for at bekæmpe økonomisk kriminalitet.

Hvis ikke økonomi- og erhvervsministeren erindrer sagen, er jeg selvfølgelig nødt til at af finde mig med det, og så må vi vende tilbage på anden vis. Men det undrer mig bare, at et forslag, der har været så lang tid undervejs, anbefalet med så stærke begrundelser, og som har været fremsat, kan økonomi- og erhvervsministeren overhovedet ikke huske hvorfor han har holdt tilbage.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at jeg skal komme tilbage til sagen. Der er, så vidt jeg husker, 23 eller 21 forslag på mit ministerområde. Jeg skal komme tilbage til det og give nærmere oplysninger om sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 47**Jan Trøjborg (S):**

Jeg vil gerne benytte spørgetiden til at få en diskussion med økonomi- og erhvervsministeren om: Hvad er egentlig regeringens erhvervs politik? Regeringen var jo meget stolt, eller ministeren var meget stolt, da han fremlagde konkurrenceevnepakken, som den hedder, og man beskriver deri, at man søger nye veje i erhvervs politikken.

Det, der er mit spørgsmål, er: Hvordan kan regeringen forklare, at den forsøger at styrke konkurrenceevnen, når den med den ene hånd

gennemfører nogle ganske små forbedringer på skatteområdet med nogle skattelettelser, hvad der selvfølgelig er regeringens ret, for nærtstående grupper, og samtidig med den anden hånd fremsætter et finanslovsforslag, der betyder milliardbesparelser på det, vi skal leve af, og som erhvervsvirksomhederne har behov for, nemlig udvikling, kompetence og forskning?

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan i alverden regeringens erhvervs politik hænger sammen. Jeg går ud fra, at ministeren har været stærkt medvirkende til den finanslov, der blev fremsat, og derfor vil jeg gerne høre, hvordan det hænger sammen, at man giver nogle småskattelettelser til nærtbeslægtede venner og samtidig skærer i det, som vi skal leve af på lang sigt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at der er klart et markant kursskifte i erhvervs politikken i forhold til, hvordan den tidligere regering førte sin erhvervs politik, og så den, som den borgerlige regering fører.

Selve konkurrenceevnepakken er på 500 mio. kr., og det er penge, som går til forskellige elementer fordelt på fire grupper. Vi har haft nogle omkostningslettelser, vi gør lidt mere for iværksættere. Der er en række helt konkrete tiltag.

Den tidligere regering har benyttet sig meget af erhvervstilskud, støtteben. Vi vil gerne have, at erhvervslivet går på egne ben. Så kan jeg jo fortælle spørgeren, at jeg forventer i maj måned at kunne fremlægge en vækststrategi. Vi i ministeriet er inde nu og analyserer: Hvor ligger vi konkurrenceevnemæssigt? Hvor ligger vi på iværksætterfronten?

Vi ligger sådan set, hvis vi ser på World Economic Forum, på det jævne, på det jævne. Vi ønsker at lægge en strategi for, at vi nu vil have placeret Danmark på landkortet, hvor vores konkurrenceevne ligger, og så ønsker vi at få os op i toppen af vores konkurrenceevne.

Det medfører, at vi laver nogle analyser og vi kommer med nogle strategier, som ministeriet vil fremlægge i maj måned. Så vil jeg sammen med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fremlægge en iværksætterpakke sidst på året, formentlig omkring december måned.

Det er korrekt, at vi har valgt ikke at bruge så mange penge på støtteordninger som den tidligere regering. Det ønsker jeg ikke at løbe fra. Sådan er tingene. Det er en klar politisk prioritering i forhold til den tidligere regering.

Jan Trøjborg (S):

Jamen jeg kan sådan set godt forstå, at økonomi- og erhvervsministeren taler udenom og ikke svarer på mit spørgsmål og ikke ønsker at indgå i en dialog om, hvordan man fører erhvervspolitik under den nuværende regering. Det kan jeg sådan set godt forstå.

Kl. 13.10

Men mit spørgsmål var faktisk det samme spørgsmål, som fik stormen til at bryde løs, kort efter at ministeren havde lanceret sin konkurrenceevnepakken, nemlig stormen fra store danske virksomheder som Novo Nordisk, Danfoss, Lundbeck osv., der sagde: Hvordan i alverden har man tænkt sig at fremme dansk konkurrenceevne og danske virksomheders konkurrenceevne, når man med den ene hånd giver nogle småskattelettelser og med den anden hånd skærer mere end 1,3 mia. kr. på de videregående uddannelser og på forskningsområdet? Hvordan i alverden hænger det sammen? For det første.

Dernæst vil jeg gerne spørge ministeren helt konkret: Skal jeg forstå ministerens svar således, at de besparelser i størrelsesordenen 1,3 mia. kr., der på budgetoverslagsårene er foreslået på forskning, på udviklingsområdet, skal fortsætte?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at det er korrekt, at ministeriet har sparet 1,3 mia. kr. på ministerområdet. Det er både på energiområdet, og det er på alle de øvrige områder, boligområdet er også et af de steder, hvor der er sparet mange penge. Det er rigtigt, at regeringen har valgt en anden kurs, vi har valgt at spare nogle steder.

Men jeg mener helt klart, at den strategi, der ligger fra den nuværende regerings side, bl.a. på energiområdet, hvor vi ikke ønsker den voldsomme stigning i energipriserne, er en strategi, hvor vi i øvrigt ønsker at generere på en række områder.

Og med hensyn til den konkurrenceevnepakke, som hr. Jan Trøjborg prøver at latterliggøre, som om det kun er nogle små besparelser for skatteyderne og for de små virksomheder, så er det i dag faktisk sådan, at det er de små og mellemstore virksomheder, der genererer ret mange arbejdspladser. Vi ønsker at gøre det nemmere at drive virksomhed, vi ønsker at gøre det nemmere for unge mennesker at starte, vi ønsker at gøre noget ved det, så vi får skabt det antal ar-

bejdspladser i fremtiden, så vi kan få skabt et forsørgelsesgrundlag.

Hvordan hænger det sammen, spørger spørgeren. Jamen det hænger da sammen på den måde, at vi har valgt at aflyse finanslov på finanslov, der har pålagt dansk erhvervsliv nye skatter og afgifter: En finanslov i 2000 på godt 1,5 mia. kr. i skatter og afgifter på erhvervslivet; en finanslov i 2001 på ca. 1,5 mia. kr. i skatter og afgifter. Og det var der jo lagt op til igen. Det er rigtigt, at når vi aflyser sådanne skatte- og afgiftsstigninger, er vi nødt til at skære ned andre steder.

Jan Trøjborg (S):

Ja, ministeren gør da et ihærdigt forsøg på at tale uden om kernediskussionen, men er det virkelig sådan, at jeg skal forstå ministerens svar således, at ja, regeringen ønsker at fortsætte de udmeldte besparelser på budgetoverslagsårene på universiteterne, på grundforskningen, på den teknologiske service i forhold til erhvervslivet? Så er der grund til, at de virksomheder, som råbte nok så højt, da de besparelser blev lanceret, råber op igen.

Det er interessant og nyt, at regeringens erhvervspolitik er fundamentale, ødelæggende besparelser på det, vi skal leve af på lang sigt, nemlig styrke det, der sidder mellem ørerne. Det er da interessant at få bekræftelsen fra økonomi- og erhvervsministeren på, at det, der står i budgetoverslagsårene, ikke bare er en teknisk frem-skrivning på universitetsområdet f.eks., det er noget, som står til troende som massive besparelser på området.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi behøver jo ikke her i spørgetimen i dag at gennemgå besparelserne på finansloven, og hvordan de ligger. Den diskussion har været her i Folketingssalen gentagne gange.

Det, det drejer sig om, er, at vi nu også i den offentlige sektor går ind og ser på effektiviseringerne. Når vi taler forskning, har vi jo gentagne gange sagt, hvad der er vores prioriteringer på det område: at vi vil ind og se på sektorforskningen, vi vil ind og se på, om der er mulighed for at effektivisere på en række områder. Det er rigtigt, at der er en anden holdning, men de udtalelser, som børn kommer med, kan jeg ikke tages til indtægt for er regeringens politik.

Ole Sohn (SF):

Regeringen lægger megen vægt på at redegøre for nogle af de besparelser, der finder sted, og som der nødvendigvis må være inden for alle ministerierne for at kunne imødekomme regeringens prioriteringer, herunder en række skattelettelser.

Det, der kan undre, er, og det er så spørgsmålet: Indgår det overhovedet ikke i regeringens overvejelser, at forudsætningen for, at vi fremover får indtægter til samfundet, er, at man foretager investeringer? Fundamentet for erhvervslevet er, som den forrige spørger var inde på, hele uddannelsessiden, forskningssiden, men det kunne også være andre dele. Efterfølgeren i spørgetimen er jo ministeren for kulturområdet, og kultur erhvervene er eksempelvis et af de højest voksende erhverv i Danmark, men også her skæres der ned.

Det vil sige, at man skærer den gren over, man selv sidder på. Er det slet ikke nogen overvejelser, regeringen gør sig, eller er det bare kortsigtede nedskæringer for at få en finanslov til at hænge sammen? Har man ikke nogen overvejelser om fremtidige investeringer?

Kl. 13.15

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi har valgt en anden erhvervs politik end den tidligere regering. Det synes jeg fremgår klart af de publikationer, der allerede er udsendt fra bl.a. mit eget ministerium omkring konkurrenceevnepakken.

Jeg har sagt her i dag, at vi kommer med en vækststrategi, der ser fremad mod de løsninger, der skal til i det 21. århundrede. Vi kommer med en iværksætterpakke. Vi er meget optaget af at skabe vækst og at generere de arbejdspladser, der skal til, så vi kan betale udgifterne for fremtiden.

Det dér med, at det kun er småskattelettelser, og at vi ikke ser fremad, kan jeg overhovedet ikke købe.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Fru Colette Brix har trukket sig som spørger, og jeg springer nu videre til fru Anne Bastrup fra SF som sidste spørger til økonomi- og erhvervsministeren.

Spm. nr. US 48**Anne Bastrup (SF):**

Så vil jeg godt spørge, om ministeren som fungerende statsminister, i og med at statsministeren er ude at rejse, vil oplyse, om der i regeringen er enighed om, hvorvidt der skal bygges boliger i de danske skove eller ej.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det skal der ikke.

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil gerne sige tak for ministerens helt klare besked her.

En morgen vågnede jeg ved radioavisen, hvor det viste sig, at en Venstreminister, miljøministeren, var gået ud med et forslag om, at vi skulle bygge i skovene. Efterfølgende, ved journalistisk visdom, hørte man så, at Venstres formand for Miljøudvalget var enig. Men heldigvis har De Konservatives finansordfører været ude og været meget detaljeret i sit angreb på det.

Jeg vil godt bare bede vicestatsministeren som fungerende statsminister fremover sørge for, at vi ikke får den type usikkerhed i regeringens politik, for det giver faktisk anledning til ballade rundt omkring, og det synes jeg ikke der er nogen grund til. Men det håber jeg at ministeren vil støtte.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Som jeg har opfattet den debat, har man misforstået den udmelding, der kom, men jeg ved jo, at miljøministeren er til stede, så der er mulighed for at spørge nærmere ind til det.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Jespersen som medspørger.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil da gerne have uddybet, hvad det er for en misforståelse, der har fundet sted her, for den fungerende statsministers svar var jo meget tydeligt og klart. Der skal ikke bygges i skovene, sådan som der har været talt om. Så hvad er det for en misforståelse, der er tale om?

Og det andet spørgsmål, jeg har: Hvad er regeringens politik med hensyn til udsalg af statsskovene? Kan vi få et lige så klart svar på det? Statskovene er de skove, som staten ejer. Er der

fra regeringens side planer om at sælge ud af dem?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at der står intet i regeringsgrundlaget om statsskovene. Jeg kan sige for egen regning, at det er min holdning, at statsskovene har en stor værdi for befolkningen, og jeg ser ingen grund til, at man skal til at sælge ud af statsskovene.

Formanden:

Der er kun én omgang til medspørgerne.

Jeg skal i øvrigt til Tingets medlemmer oplyse, at det ikke er altid, jeg følger rækkefølgen af medlemmer, der har meldt sig, for jeg søger også at tage hensyn til, at så mange partier som muligt får mulighed for at stille spørgsmål. Så det er ikke så let, men jeg prøver.

Det betyder så også, at vi nu forlader økonomi- og erhvervsministeren og går videre til de spørgsmål, der er stillet til kulturministeren. Den første er hr. Ole Sohn.

Spm. nr. US 49

Ole Sohn (SF):

Regeringen har i sit regeringsgrundlag skitseret en lang række ønsker og visioner for, at kulturen skal styrkes, og at man specielt skal styrke de skabende kunstners vilkår.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvilken sammenhæng der er mellem regeringsgrundlaget og den virkelighed, som har udfoldet sig i forbindelse med finanslovsforslaget, hvor der skæres ned på eksempelvis hele litteraturområdet og på hele musikområdet

Når jeg nævner de to områder, man kunne nævne alle, så er det, fordi de ikke alene har til hensigt at støtte de skabende kunstnere direkte, men fordi de faktisk også giver en direkte indtjening, altså indtægt til staten. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke sammenhængen i, at man på den ene side siger, at man vil styrke litteraturen og musikken, og på den anden side skærer man ned, vel vidende at man skærer ned på de direkte skabende kunstnere og dermed også undergraver fremtidige indtægtskilder for samfundet.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

De besparelser, som hr. Ole Sohn nævner her, er ikke udtryk for nogen som helst kulturpolitiske

prioriteringer. Det er udtryk for en finanspolitisk prioritering af, hvor denne regering vil vælge at bruge sine midler.

Når vi så taler om de betydelige summer, som vi stadig væk har til rådighed som kulturinvestering – lige godt 4 mia. kr. på Kulturministeriets område – vil det være min intention, regeringens intention, at vi støtter de skabende kunstnere, og der er flere tiltag på vej.

Kl. 13.20

Lad os tage hele skattesiden. Der handler det om, at vi vil give et fradrag for kunstindkøb for virksomhedernes vedkommende. Det betyder en eksplosion i salget af billedkunst herhjemme. Jeg er også sikker på, at man vil udvikle systemerne sådan, at flere og flere billedkunstnere vil kunne leve af deres kunst.

Det, der er hele intentionen bag denne regerings politik i modsætning til måske den tidligere, er, at vi ikke er interesseret i, at kunstnere som udgangspunkt skal leve af almisser. Vi er interesseret i, at man skal kunne klare sig selv, og så skal kulturpolitikken være med til at sikre, at de ting, som ikke kan klare sig på markedsvilkår, bliver støttet.

Men udgangspunktet er altså, at vi vil give nogle vilkår, så man kan klare sig selv. Udgangspunktet er ikke et eller andet venstresnoet om, at man alle sammen skal leve af offentlig forsørgelse, og sådan er det inden for alle områderne.

Vi er i øjeblikket i gang med en stor øvelse med alle de råd, nævn og strukturer, vi har inden for Kulturministeriets område, hvor vi har gode, konstruktive dialoger og diskussioner med udvalgene og rådene, og hvor vi vil lave en mere enstregnet struktur, som jeg vil offentliggøre i marts måned. Den vil betyde, at der ikke vil være flere forskellige armslængder i form af støttelag ud til den enkelte kunstner. Nej, vi vil støtte den enkelte kunstner direkte gennem en anderledes struktur.

Så på den måde vil vi skridt for skridt tage initiativ til en ændring af den kulturpolitik, der tidligere er ført, som har gået ud på at støtte organisationer, råd og nævn og støtte den enkelte kunstner selv. Det er udgangspunktet for den borgerlige regerings kulturpolitik.

Ole Sohn (SF):

Skal det forstås sådan, at der ikke er nogen sammenhæng mellem regeringens finanspolitik og regeringens kulturpolitik? Kulturministeren siger, at de nedskæringer, der finder sted over for de direkte skabende kunstnere på 15 pct., ikke

har noget med kulturpolitik at gøre, og at det alene er finanspolitik.

Når vi nu ved, at staten har en nettoindtjening på litteraturen alene i momsindtægter på salg af bøger på 300 mio. kr., så burde man da ud fra en finanspolitisk overvejelse styrke litteraturområdet for at få flere indtægter til staten.

På samme måde med musikken. Man skærer ned på hele vækstlaget, talentmassen, som er med til at fostre ikke bare talenter, men også stjerner, sådan at salg af musik giver en enorm indtægt til samfundet, i visse perioder oven i købet i konkurrence med landbruget. Indgår det slet ikke i regeringens overvejelser at se finanspolitik og kulturpolitik i en sammenhæng?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ikke grund til den skingre tone her, sagt til hr. Ole Sohn. Det er helt ude af proportioner.

Det danske samfund er stadig væk uden nogen som helst tvivl et af de samfund i hele verden, som giver den allerallerstørste kulturstøtte. På alle mulige leder og kanter kan vi dokumentere, at vi er dem, som giver allerallermest støtte.

Man kan så diskutere det inden for de forskellige områder. Man kan f.eks. diskutere det inden for litteraturen, som jeg jo ved ligger hr. Ole Sohn meget på sinde. Det gør den også for mit vedkommende og regeringens vedkommende. Det er rigtigt, at man andre steder eksempelvis har sænket bogmomsen, men det er jo denne regerings politik og har også været et stort flertals politik i Folketinget – også for den daværende regering – at man f.eks. ikke vil have differencieret moms.

Jeg er meget opmærksom på, og regeringen er ekstremt opmærksom på de synergier, der ligger mellem kultur og erhverv, og på de værdier, der ligger samfundsøkonomisk i at få gjort noget ud af hele eksporten af kulturen og i at få noget ud af at støtte vækstlaget.

Det er også det, vi vil gøre ud fra de finanspolitiske rammer, vi har. Vi vil sørge for at støtte den skabende kunstner. Vi vil sørge for, at musikkens vækstlag får nogle ordentlige vilkår. Og vi vil også gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at vores fremragende forfattere får mulighed for stadig væk at skrive deres gode bøger, som er til glæde for danskerne både nu og i fremtiden. Det vil vi gøre ud fra de rammer, vi nu engang har, og det er de finanspolitiske rammer. Så vi vil lave kulturpolitik ud fra de rammer, som vi nu engang har fået udstukket.

Ole Sohn (SF):

Det kan godt ske, at jeg lyder en smule engageret, men det er simpelt hen, fordi jeg ikke kan forstå regeringens politik, når man sætter skotter imellem finanspolitik og kulturpolitik. Der er jo en væsentlig sammenhæng.

Når kulturministeren siger, at man vil styrke de skabende kunstners vilkår, så hænger det ikke sammen med virkeligheden. Virkeligheden er jo, at man skærer ned. Man har skåret 15 pct. ned i forhold til litteraturen, i forhold til musikken og i øvrigt også i forhold til de direkte skabende kunstnere på alle andre områder.

Så er det, jeg siger: Hvorfor har regeringen slet ikke overvejet at se kulturpolitik i sammenhæng med finanspolitikken, for kulturhvervene er jo et af de hastigst voksende erhverv, vi har i samfundet? Når man skærer ned på kulturpolitikken, forringer man finanspolitikken på sigt. Det er derfor, jeg simpelt hen ikke forstår, at kulturministeren ikke gør sin indflydelse gældende i regeringen og siger: Jamen det kan ikke nytte noget, at man skærer ned på litteraturen, for det er en indtægtskilde for staten. Det kan ikke nytte noget, at man skærer ned på musikområdet, for det er en indtægtskilde for staten.

Det må selv en finansminister da kunne forstå, og kulturministeren må gøre sin indflydelse gældende.

Kl. 13.25

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg forstår det godt, og hr. Ole Sohn er stadig væk en udmærket finansordfører for SF og ved godt, at der ikke bare er en kasse penge herude i slotshaven, som vi kan grave op. Alt inden for finanspolitik er et spørgsmål om prioritering, og denne regering har valgt at prioritere sygehuse, har valgt at prioritere de ældre og har valgt at prioritere de indsatsområder, som vi synes var rimelige, eksempelvis børneloven og barselorloven, og vi har også et skattestop.

Inden for den prioritering er der stadig væk 4 mia. kr. på Kulturministeriets budget til gode kulturformål, og inden for den ramme, vi har, vil vi gerne indbyde til et bredt samarbejde.

Jeg er lige så engageret, som jeg kan høre hr. Ole Sohn er, i at sikre, at kulturen får nogle ordentlige vilkår, og jeg mener, at der ligger et enormt vækstpotentiale for kulturindustrien og for kultureksporten.

Så lad os med det udgangspunkt, at vi har 4 mia. kr. til rådighed for kulturpolitikken i Danmark i dag, se på, om vi ikke kan få noget rigtig

fornuftigt ud af det. Det er jeg sikker på, og det er derfor, vi laver en mere enstrenget struktur på området, som betyder støtte direkte til den enkelte kunstner. Det er derfor, vi ikke holder fast i traditionelle dogmer om, at tingene skal være sådan og sådan, for sådan har de altid været, men ser på, hvordan man kan støtte vækstlaget, de unge, talenterne.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Oven på den bragesnak her kunne man måske nok forestille sig, at forfatterne, som jo er en del af samfundet, måske også på en eller anden måde kunne have en positiv holdning til at være med til at finde ud af, hvordan vi gør de her ting.

Hvad siger man til forfatterne? Hvad er svaret på det dybsindige i at beskære med netop det beløb, ud over den grønthøster, som ministeren, og det forstår jeg godt, tvunget af forskellige omstændigheder har kørt hen over hele området, at der altså i producentleddet er fundet yderligere besparelser? Hvis ministeren gør sig en forhåbning om at skulle bevare et bare rimeligt forhold til forfatterne, til producenterne, til dem, der udøver, er man også nødt til at fortælle dem, hvad det er, der ligger bag, at vi skærer yderligere ud over grønthøsteren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Poul Qvist Jørgensen, som har en god forståelse for litteraturens vilkår, som jeg også deler, som regeringens deler: Der er ikke tale om, at vi rammer forfatterne yderligere i forhold til andre. Vi rammer alle rådene lige meget ud fra den prioritering, regeringen har valgt. Der bliver stadig væk i år 2002 givet 141,6 mio. kr. i biblioteksstøtte. Læg mærke til ordet støtte. Det er til fremme af det danske sprog og den danske kultur i en ordning, der blev ændret i 1991. Så man støtter de danske forfattere.

Så kan man kulturpolitisk overveje og i en dialog med forfatterne og i en dialog med det politiske system, om man skal ændre fordelingen af de penge, vi giver, men det vil jeg meget gerne lade være op til forfatterne selv. Hvis de er indstillet på at gå ind i en dialog og en drøftelse af det, så gør vi det. Og hvis man ikke fra forfatterside er indstillet på det, så gør vi det ikke. Det er jeg meget lydhør over for.

Denne regering har en intention om, og det har vi sådan set sagt både før, under og efter regeringsmagten, at vi gerne vil støtte de skønlitterære forfattere, de forfattere, som værner om

dansk kultur og det danske sprog, og som har relativt dårlige vilkår i forhold til fagforfatterne. Det har vi lavet en udtalelse om til Kulturudvalget, da vi var i opposition, og den politik vil vi gerne forfølge, også når vi er i regering, men kun, hvis forfatterne selv er indstillet på det.

Vi har stadig væk mange penge til rådighed til forfatterne. Det vil vi også have med en ny struktur, hvor vi vil give målrettet støtte til forfatterudvikling.

Ole Sohn (SF):

Ministeren har flere gange talt om, at man har skåret ned på råd og nævn. Kan vi ikke få ordene sagt direkte? Der er skåret direkte over for de skabende kunstnere, primærproducenterne.

Når ministeren taler om, at man vil lave et nyt enstrenget system, skal det så forstås sådan, at man vil fjerne armslængdeprincippet og gøre det til en politisk handling, hvorvidt den ene eller den anden skal have støtte eller understøttelse? Vil man gøre op med hele det grundlæggende princip, armslængdeprincippet, som har været fælles gods for hele Folketinget, alle Folketingets partier? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Kan ministeren dog ikke bare en enkelt gang få sig selv til at sige, at man faktisk har skåret i de primærproducerende kunstnere, de grupper, som man i regeringsgrundlaget har sagt at man vil støtte?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Uanset hvor meget SF og kompagni forsøger at vride armen om i denne sag, er det på et forkert grundlag. Det her er en finanspolitisk prioritering, hvor vi fra regeringens side har valgt at sige, at vi har støttet sygehussektoren med 1,5 mia. kr., ældre med 500 mio. kr. Vi tager fat på en barselorlov, og vi tager fat på et ambitiøst mål om et skattestop.

Kl. 13.30

Men selv efter de mange store, ambitiøse øvelser har vi på Kulturministeriets område 4 mia. kr. til rådighed for kulturinvesteringer, og jeg er meget indstillet på at diskutere med Folketinget og med miljøet selv, hvordan vi skal bruge pengene.

Vi har valgt at sige, at vi vil spare lige meget på alle områder. Hvis vi eksempelvis skulle friholde forfatterne, ville det jo betyde, at vi i år skulle finde godt 20 mio. kr. og i BU-årene 25 mio. kr. på den øvrige del af kulturområdet. De ville blive taget fra billedkunstnerne, de ville blive taget fra forfatterne, og de ville måske blive

taget fra filmen, og det ville jeg ikke være interesseret i.

Uanset hvor meget jeg agter litteraturen, og uanset hvor meget jeg vil gøre for litteraturen, handler det altså ikke kun om penge. Det handler også om at få flere til at læse bøger, og derfor skal vi lave kampagner, så flere børn og unge læser bøger. Vi vil selvfølgelig ikke lave et politisk styreinstrument, for hr. Ole Sohn ved udmærket godt, at det ligger de borgerlige meget fjernt. Vi vil lave et enstrengt system, hvor der kun er én armslængde imellem og ikke syv armslængder, som der er nogle steder i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 50

Jytte Andersen (S):

Kulturministeren er tilsyneladende tilfreds med et kulturbudget, hvor ikke bare fedtet er skåret af, men der er skåret helt ind til benet, når det drejer sig om de skabende kunstners vilkår – dette til trods for, at den nuværende kulturminister som ordfører for Det Konservative Folkeparti slet, slet ikke var tilfreds med det budget, der lå i finanslovsforslaget fra august. I talrige artikler og talrige taler gav hr. Brian Mikkelsen udtryk for, at når Det Konservative Folkeparti kom til, ville kunstnerne få det meget bedre, og den holdning er også nedfældet i regeringsgrundlaget.

Derfor er mit spørgsmål: Hvordan har ministerens samvittighed det? Gør det overhovedet ikke indtryk på ministeren, at Det Danske Akademiråd for anden gang i hele sin levetid giver udtryk for, at der er tale om en katastrofal forringelse af kunstens vilkår? De siger, at de ikke er vant til at udtale sig kritisk, men nu er det nødvendigt, fordi man i den grad og oven i købet med tilbagevirkende kraft, når det drejer sig om forfatterne, skærer ned på kunstens eksistensgrundlag.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt sige til fru Jytte Andersen, så der ikke er nogen, der er i tvivl om det, at det gør da også ondt på mig, at vi er nødt til at skære så mange penge på kulturområdet, for det er der jo ikke nogen der er interesseret i. Men ud fra de prioriteringer, vi har valgt i regeringen, er vi blevet nødt til at skære bredt over én kam på alle

ministres områder, og jeg har også måttet tage min del af byrden på Kulturministeriets område.

Men ud fra de rammer, vi har, vil vi forsøge at lave en aktiv kulturpolitik, som tilgodeser de skabende kunstnere og støtter talentmassen og vækstlaget, og det er den proces, vi er i gang med nu. Regeringen har siddet i mindre end 100 dage, men i løbet af få uger vil der komme nogle initiativer på eksempelvis strukturområdet, og der vil også komme initiativer og lovforslag på teaterområdet, på litteraturområdet osv., osv.

Det, vi har været i gang med de første par måneder, har været hele den finanspolitiske øvelse. Nu skal vi til at diskutere kulturpolitik, og jeg glæder mig meget til at diskutere rammerne for den og udviklingen i den.

Det er blevet sagt, at jeg gerne ville have haft flere penge til kulturområdet. Jeg kan godt garantere, at med hensyn til hvad vi har lovet inden valget, kan man ikke finde ét eneste citat fra mig eller fra Det Konservative Folkeparti, hvor vi har sagt, at der som helhed skulle gives flere penge til området. Det, vi har sagt, er, at vi vil støtte den direkte skabende kunstner. Vi har ikke lovet guld og grønne skove.

Vi så, at den tidligere regering, SR-regeringen, lagde op til besparelser på området, og vi er så gået videre og har sagt, at vi bliver nødt til foretage nogle yderligere besparelser. Men vi vil foretage nogle prioriteringer i løbet af året, som betyder, at den skabende kunstner får en større del af de penge, Kulturministeriet har til rådighed.

Eksempelvis har vi gjort det i Kulturministeriet, at vi har valgt at skære 1 pct. mere end den klassiske model, som jo nu er blevet offentligt kendt, altså 1-, 3-, 5-, 7-modellen for driftsbesparelserne. Det gør vi netop for at signalere, at vi også vil prøve at tynde lidt ud i administrationen og prøve at kanalisere nogle flere penge ud til kunstnerne selv. Det har været hele øvelsen for regeringen, og det vil vi fortsætte med og indbyde til et bredt samarbejde om.

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at kulturministeren alligevel er en anelse bekymret, og det kan jeg godt forstå. Vilkårene for de skabende kunstnere, både inden for teater, musik og litteratur, bliver væsentlig forringede.

KL 13.35

Jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke er bekymret for, at virkningen af de besparelser bliver, at hele det eksperimenterende, hele vækstla-

get faktisk bliver lukket ned. Både teatre som Komedievognen, musikensembler, små spillesteder og forfattere knækker nakken, og bekymrer det ikke en kulturminister?

Kulturministeren kan godt nok stå her nok så flot og sige: Nu kommer der en ny struktur. Javist, men det er jo en struktur, hvis økonomiske ramme er godt 150 mio. kr. lavere, og jeg kan oven i købet forstå, at nogle kunstnere skal have mere, end de har nu. Det vil altså sige, at der er andre kunstnere, som skal lide yderligere i forhold til situationen lige nu, og bekymrer det ikke, at det er vækstlaget, det eksperimenterende, det farlige, kritisk teater og musik, der faktisk kommer til at lide af åndenød?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu må fru Jytte Andersen prøve at få luften igen og prøve at få styr på de forvirrende signaler.

Der har været mange oppebødninger fra SF's og S's side, men ikke så meget fra befolkningen, og de implicerede forfattere eksempelvis har sagt til undertegnede og til regeringen, at vi skal ikke beskære biblioteksafgiften. Det er 20 mio. kr. i år og 25 mio. kr. de næste par år.

Hvis jeg ikke skulle skære her, ville jeg godt have et godt råd fra fru Jytte Andersen og hr. Ole Sohn om, hvor de penge så skal findes. Hvor skal de penge findes på kulturområdet? Vi kan bare ikke finde dem, og derfor er det et spørgsmål om at prioritere. Det er et spørgsmål om at sikre nogle fornuftige vilkår for alle kulturområderne, og jeg er ikke på nogen som helst måde bekymret, når Kulturministeriet bruger 4 mia. kr. på kulturinvesteringer.

Det er meget flot og generøst og et af de største kulturbudgetter i hele verden. Det er for øvrigt også væsentlig større, hvis man sammenligner med forholdene for 2, 3, 4, 5, 6 år siden, hvor der jo sad SR-regeringer i Danmark. Det er sådan set flot nok, og ud fra det kan vi sagtens gøre noget for litteraturen, filmen, teatret og billedkunsten.

Jytte Andersen (S):

Nu er det jo ikke sådan, hr. kulturminister, at det er SF og Socialdemokratiet alene, der er bekymrede.

Ministeren er selvfølgelig lidt undskyldt, fordi han har været i Salt Lake City og se på curlingdamer, og hvad der nu var, så han har af gode grunde ikke kunnet følge med i debatten her hjemme. Men jeg kan betro ministeren, at der fra mange sider er givet udtryk for dyb, dyb

bekymring for netop vækstlaget. Det havde jo sin ramme i Kulturfonden, der er blevet nedlagt som et af de første tiltag fra kulturministeren.

Nuvel, det var ikke alle Kulturfondens aktiviteter, vi ville lægge navn til, men alligevel: Det var eksperimenterende, det var anderledes. Den er nu blevet fejlet væk med den begrundelse, at nu skal vi have en ny styrelse. Men tilbage står, at budgettet er reduceret med over 150 mio. kr. alene for de skabende kunstnere, teater, musik og forfattere. Det er for tamt, og det er en selvvalgt plage.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu har fru Jytte Andersen jo været en glimrende minister i mange år, og vi har også haft et godt forhold og et godt samarbejde. Derfor ved fru Jytte Andersen også godt, at man sagtens kan følge med, selv om man er ude at følge curlingpigerne og curlingherrene, som jo desværre ikke klarede sig så godt, selv om jeg sad og heppede på dem og klappede ad dem.

Vi har 4 mia. kr. til rådighed på Kulturministeriets område, som vi kan bruge til at støtte litteraturen, filmen, billedkunsten osv. Ud fra de midler kan vi godt føre en aktiv offensiv kulturpolitik, det behøver man ikke være bekymret for overhovedet. Vi vil støtte vækstlaget, vi vil støtte talentmassen, og vi vil også sørge for at lave et mere enkelt system, som støtter kunstnerne selv og ikke har alle mulige bureaukratiske led, altså armslængder, mellem kunstnerne og støtten. Det skal vi nok lave om på.

Vi laver en revision af teaterloven, som kommer teatret til gode. Vi laver nogle kampagner for, at folk skal læse flere bøger, og vi får kigget på billedkunstens vilkår ved hjælp af skattefradrag. Alt i alt bliver der nogle anstændige og fornuftige forhold for kunst i Danmark, som jeg godt kan være stolt af.

Kl. 13.40

Jytte Andersen (S):

Det er bare en konstatering, som jeg godt vil holde ministeren fast på, nemlig at den strukturændring, som kommer inden for et væsentligt reduceret budget, stadig vil fastholde armslængdeprincippet. Det betyder jo, at der er nogle, som samtidig er formidlere, der skal forholde sig konkret kulturpolitisk til de forskellige områder, så det er altså begrænset, hvad man kan spare dér.

Det ligger lidt i kulturministerens synspunkter, at det går ikke så meget ud over kunstnerne

selv, men mere ud over det, som ministeren har kaldt fedtlaget. Men fedtlaget er jo sådan set dem, der formidler, og dem, der indstiller, altså dem, der gør armslængdeprincippet reelt.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er nu ikke helt korrekt. Sagen er den, at der er opbygget et system, hvor der er flere armslængder mellem støtten fra de offentlige myndigheder – eksempelvis Kulturministeriet – og den enkelte kunstner, og det er det system, vi skal have brudt ned, så der kun er én armslængde.

Det skal ikke være mine personlige præferencer, altså hvilke billedkunstnere og hvilke forfattere jeg kan lide, og hvilke film jeg godt kan lide at se, der skal afgøre det. Vi vil selvfølgelig skabe en struktur med et organ med nogle kompetente personer, der skal afgøre det.

Blot et eksempel: Inden for musikens område, som jeg værdsætter meget højt, og hvor vi jo prøver at gøre noget med hensyn til f.eks. rytmiske spillesteder, giver Musikrådet en meget stor del af deres midler til organisationer inden for området. Det kan være jazzsammenslutninger, det kan være Rosa og nogle andre sammenslutninger og organisationer, som også tidligere har givet penge videre. Her vil vi give direkte støtte til de rytmiske spillesteder og til den fantastiske talentmasse, vi har af unge musikere, som skal ud og spille og skal udgive deres cd'er til gavn for os alle sammen.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi har hørt om de 4 mia. kr. nogle gange, men vi har kun en enkelt gang hørt ministeren sige noget i retning af, at det gør også ondt på ham. Men det blev sagt, og jeg skal nok sørge for at få det skrevet ud nogle gange. Det minder i øvrigt lidt om den dér gamle historie om faderen, der er i færd med at prygle sønnen – hvilket jo ikke længere kan lade sig gøre i det danske samfund, fordi det nu er forbudt – og som siger: Det gør mindst lige så ondt på mig som på dig. Jeg tror ikke på det, hr. kulturminister. Jeg tror ikke, at denne ømhed egentlig eksisterer.

Så sagde ministeren: Vi har sagt, eller jeg har sagt, tror jeg oven i købet der blev sagt, før, under og efter valgkampen. Jeg gå hjem og lede i alle mine gamle arkiver og se, om det er rigtigt, at daværende folketingsmedlem hr. Brian Mikkelsen har sagt noget. Det passer ikke, så jeg behøver egentlig ikke spilde tid på det, men jeg vil nu gøre det for historieskrivningens skyld.

Hvis ministeren vil gøre noget ud over at fastholde det forfærdelige med forfatterpengene, tror jeg, han skulle bruge noget tid på ikke at lave kampagner for at få børn til at læse noget mere, men kampagner for at få befolkningen til at forstå, hvad det er for en pragtfuld synergieffekt, vi har mellem forfatterne og bibliotekerne.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det Konservative Folkeparti, som jeg jo kan tale for i hvert fald fra før valget, har ikke lovet øgede kulturbevillinger, så det var altså et forkert udgangspunkt fra fru Jytte Andersens side.

Det, som denne regering har sagt, er, at vi vil prioritere de midler, vi har, og vi har valgt at prioritere 1½ mia. kr. til sygehusektoren, ½ mia. kr. til de ældre, godt 1 mia. kr. bliver det vel til barselorloven, og så vil vi indføre et skattestop; det er den prioritering, vi rent finanspolitisk har valgt. Så vil vi stadig bruge 4 mia. kr. på Kulturministeriets område til støtte af kunstnerne, og det skal ske ud fra de rammer, vi har dér. Det er også det, vi har sagt i regeringsgrundlaget: Ud fra de rammer, der findes, vil vi sørge for, at flere af de midler, vi har til rådighed, skal gå til den skabende kunstner selv. Det vil vi arbejde for, det vil vi blive ved med at argumentere for, og vi vil også lave systemer på området, som vil træde i kraft rimelig hurtigt.

Vi vil selvfølgelig også prøve at skabe de bedst mulige vilkår for kulturen gennem vores skattepolitik og i form af en synergi i forhold til erhvervslivet; her er jeg enig med spørgerne. Erhvervsministeren og undertegnede har også samtaler om, hvordan man kan skabe en sådan synergi, og hvordan man kan få nogle fornuftige eksportvilkår på området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi når næppe flere spørgsmål til kulturministeren i dag, og i hvert fald springer jeg nu videre til spørgsmålene til miljøministeren.

Spm. nr. US 51

Keld Albrechtsen (EL):

Når folk har spurgt mig, om man kunne forestille sig en situation, hvor regeringen ansatte lektor Bjørn Lomborg som direktør for Institut for Miljøvurdering, har jeg sagt: Nej, det kan man ikke forestille sig, for det ville være for groft. Det

ville være at ansætte en politisk smagsdommer til at fortælle os, hvad vi skulle mene og ikke mene, og det vil være for uanstændigt og for usagligt.

Kl. 13.45

Men nu er der en fantastisk historie på Ritzau gående ud på, at det rent faktisk er det, ministeren har besluttet, at ansætte statskundskabslektor Bjørn Lomborg, der mig bekendt ikke har nogen videnskabelig basis inden for miljøområdet overhovedet at kunne fremvise, som direktør. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er rigtigt, og på hvilket kvalifikationsgrundlag en sådan beslutning skulle være truffet.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Allerførst vil jeg gerne sige, at det har glædet mig utrolig meget, at 16 ansøgere har fundet anledning til at søge direktørjobbet. Det vidner om, at man mener, at det virkelig er et institut, der vil få betydning i fremtiden. Det vidner om, at man mener, at det grundlag, der ligger for instituttet, virkelig vil være væsentligt, og at man her ville kunne finde gode muligheder for at bruge sine ressourcer i et arbejde til gavn for miljøet. Jeg synes, at vi lige allerførst alle sammen skal glæde os over, at så mange har fundet det belejligt at ville søge den stilling.

Så forsøger hr. Keld Albrechtsen at få miljøministeren til at gå på banen med hensyn til at blande sig i den indstilling, der har været. Men jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo er sådan – og det jeg forsøgt mange gange, med skiftende held, at forklare de folketingsmedlemmer, der har spurgt – at der er et armslængdeprincip. Det vil så sige, at det er klart, at det er bestyrelsesformanden – og det har jo også hele tiden stået i det aktstykke, som også Finansudvalget har behandlet – der indstiller det, og på baggrund af de oplysninger, jeg har fået, hvor der både har været ansættelsessamtaler, hvor man har vurderet på det materiale, der er lavet, og hvor man har vurderet, hvilke egenskaber man vil have hos en leder, kan jeg så konstatere, at der er bestyrelsesformanden, hr. Ole P. Kristensen, kommet frem til at indstille til ministeren, at det bliver hr. Bjørn Lomborg, der bliver ansat. Det har ministeren fulgt, og det har regeringen fulgt.

Så har jeg sådan set ikke flere bemærkninger til den sag. Der må vi så se, hvordan det virker, men jeg håber på, at vi alle sammen vil give det her institut god vind og mulighed for virkelig at udvikle sig, i stedet for – hvilket måske kunne

frygtes – at man starter en debat om, hvorvidt et menneske nu er egnet til at være direktør eller ej, inden man overhovedet har set grundlaget for, hvad det er, vedkommende vil gå i gang med, eller hvordan denne har opfyldt sit job.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har forstået det sådan på ministeren og på loven, at der skulle ske en ansættelse på et fagligt naturvidenskabeligt grundlag. Så vil jeg godt spørge ministeren, om han overhovedet har sat sig ind i, hvilket fagligt grundlag denne her beslutning er truffet på.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han er klar over, at lektor Bjørn Lomborg er uddannet inden for den samme videnskabelige uddannelse som jeg, nemlig statskundskab, og jeg kan i den forbindelse oplyse ministeren om, at den uddannelse ikke indbefatter ekspertise i miljøforskning. Det ved jeg, for jeg har selv gennemgået den uddannelse.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han er klar over det, og om ministeren er klar over, at i de faglige vurderinger, som er blevet produceret i udlandet af Bjørn Lomborgs artikler i diverse aviser og tidsskrifter osv., er disse konsekvent blevet betegnet som uvidenskabelige af højt ansatte internationale eksperter.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg har jo ligesom spørgeren haft stor mulighed for at kunne deltage i de møder, hvor bl.a. nogle har fundet det betimeligt at invitere hr. Bjørn Lomborg for at gennemgå sine synspunkter. Det har jeg haft lejlighed til, og jeg forstår, at det har spørgeren også. Det må have været mange, når jeg tænker på, hvor mange møder, der er arrangeret. Jeg har også haft mulighed for f.eks. at læse *The Economist*, som bl.a. også havde en gennemgang deraf, også de angreb, der var på hr. Bjørn Lomborg.

Generelt har jeg sådan set fulgt rigtig godt med i det, men jeg er bare aldrig nogen sinde gået ind og har sagt, at det skulle være min personlige vurdering af hr. Bjørn Lomborg eller andre ansøgere, der skulle ligge til grund for, om nu en af de ansøgere ville kunne besætte stillingen som direktør. Derimod har jeg fuld tiltro til bestyrelsesformanden, som har indstillet til mig og dermed til regeringen, på hvilken baggrund – og det har jeg redegjort for – man mener at hr. Bjørn Lomborg skal ansættes, og det kan jeg fuldt tilslutte mig.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren faktisk ikke har sat sig ind i, på hvilket grundlag den her beslutning er truffet. Han har modtaget en indstilling, den har han helt refleksmæssigt uden nærmere overvejelse godkendt.

Kl. 13.50

Men jeg vil godt spørge ministeren: Hvor lang tid har formanden brugt til at gennemgå den her sag? Hvilke oplysninger fra uafhængige videnskabelige eksperter har formanden indhentet til bedømmelse af de 16 ansøgere? Og hvilket materiale har formanden overdraget til ministeren til belysning ikke alene af den person, som blev indstillet, men også af de øvrige ansøgere, således at ministeren kunne tage stilling til, om der var fornøft i indstillingen?

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvor lang tid, hvor mange dage har man brugt på at gennemarbejde den her sag? Hvor lang tid har formanden brugt på det? Hvor lang tid har ministeren haft mulighed for at tænke over den her sag, inden han traf beslutning om godkendelse af indstillingen?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg forstod på spørgerens indledende bemærkninger, at spørgeren havde været ude at give vejledning til befolkningen om, hvem der mon skulle kunne blive direktør, og at han her havde taget helt fejl. Deraf kan man måske så slutte, at man skal lade være med at gå og vejlede i nogle ting, man ikke har indsigt i.

Men at det nu skulle videreføres til, at det skulle være mig, der ikke havde det! Jeg vil bare sige, at hvis spørgeren havde gjort sig den ulejlighed at læse opslaget, som jo er tilgængeligt, så står der, »dokumenteret og anerkendt forskningserfaring«, det vil sige på lektor- eller seniorforskningsniveau – ja; »indsigt i instituttets arbejdsområde og dokumenteret erfaring i sammenstilling, tværgående vurdering og formidling af forskningsmæssige resultater på miljøområdet« – ja; »evne til en inspirerende og udviklende lederstil« – ja; »personlig integritet samt evne til at skabe et godt samarbejds-klima både internt og med eksterne samarbejdspartnere«. Det står der at der vil blive lagt vægt på. Jeg har ingen grund til at tro, at det ikke er tilfældet. Over for mig er det ikke oplyst, at de forhold her ikke er indfriet med den nye direktør for Miljøinstituttet.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det ville være en god ting, hvis miljøministeren svarede på det, der blev spurgt om. Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet: Hvor lang tid er der gået med at vurdere disse 16 ansøgere? Og når nu miljøministeren er glad for, at der var 16 ansøgere, skylder man dem så ikke en ordentlig og seriøs behandling?

Når jeg spørger, er det, fordi det stillingsopslag, som ministeren også henviser til, siger, at sidste ansøgningsfrist var den 21. februar. Det var i torsdags. Og så siger miljøministeren i dag, at der er foretaget samtaler, at der er lavet en vurdering, og at der er sket en indstilling til ministeren, som han har taget grundig stilling til. Det er altså foregået på mindre end to arbejdsdage.

Er det ikke en rigtig sagsfremstilling, og synes ministeren, det er en seriøs behandling af ansøgerne?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Ministeren kan bekræfte, at han synes, det er en seriøs behandling af ansøgerne, for ellers kan man være helt sikker på, netop med den her regering, at så ville det ikke ske. Så derfor kan man være helt sikker på, at sådan er det.

Derfor vil jeg bare læse op, at samtalerne blev gennemført fredag den 22. februar – der er opgivet tidspunkter; den første var kl. 10.30, det står her, derefter kl. 14 og herefter kl. 15.30, og jeg vil sige, at der er mange, der har foretaget ansættelsessamtaler, hvor man ikke har haft så lang tid imellem ansøgningsamtalerne, så man har haft mulighed for at udvide det, man måtte have lyst til at spørge om – og endvidere lørdag den 23. februar kl. 10.

Jeg forstår sådan set ikke helt, hvad det er, man går efter. Skulle vi nu ikke prøve at se, om vi kunne luften det her lidt ud? Lad os dog se på, hvad instituttet laver af arbejde, inden man allerede nu starter med at sige, at man vil sikre sig, at man kan kritisere noget, man ikke har set. Jeg synes, det er en uskik, og jeg synes, vi her i Folketinget skulle samles om at lade et institut som det her med den nye direktør få arbejdsro og komme i gang, og så bliver der jo rig lejlighed til at diskutere bagefter, om man synes, de gør det godt nok.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 52**Jørn Jespersen (SF):**

Det vil altså sige, at man fra torsdag, hvor ansøgningerne er indkommet, har haft tid til at kigge på samtlige 16 ansøgninger, vurdere dem, tage stilling til, hvem man ønsker til samtale, få dem indkaldt til samtale, gennemføre samtalerne, vurdere dem, tage stilling, sende en indstilling og derefter få sagen vurderet i ministeriet. Jeg synes, det er meget kort tid, hvis man ønsker, at befolkningen og det forskningsmæssige miljø skal tage det her alvorligt.

Men jeg vil gerne spørge helt konkret: Hvad er det for nogle kvalifikationer hos den nu ansatte direktør, som miljøministeren har lagt vægt på at vedkommende skulle have, der er opfyldt? I forlængelse af det: Har den nye direktør fået publiceret videnskabelige artikler inden for miljøområdet, inden for miljøøkonomi, i internationalt anerkendte tidsskrifter, og i givet fald, hvad er det for nogle?

Og til sidst: I øjeblikket er den nyudnævnte direktør indklaget for Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Har det spillet nogen rolle for miljøministeren ved ansættelsen? Og hvis det ikke har det, er det så i virkeligheden, fordi det slet ikke er videnskab, der skal bedrives, men politisk bestillingsarbejde?

KL 13.55

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Man kan jo godt blive lidt bekymret, når man hører en central figur, som har været det i de tidligere år, også med den regering, der var her før den her, tale om, at det er noget, der ligger vedkommende så nært, at man skal have noget politisk bestillingsarbejde. Det bekymrer mig da. Jeg kan sige, at det synspunkt deler den nye regering overhovedet ikke.

Jeg vil kun sige, at på baggrund af det oplæg, der har været, de ansøgninger, der har været, er det sådan, at hr. Ole P. Kristensen har indstillet til mig, at på baggrund af samtaler med ansøgerne har man fundet i hvert fald tre af de fire, som var indkaldt, kvalificerede og egnede til at varetage posten osv., og man har så ment her – og det er det, hr. Ole P. Kristensen indstiller til mig – at Bjørn Lomborg skiller sig ud både ved at have publiceret bøger, at have publiceret én på engelsk på et anerkendt universitetsforlag, som er helt central i forhold til instituttets opgave, og ved ledelsesmæssig motivation, gejst, pionerånd.

Jeg forstår nok, at visse folketingsmedlemmer gerne vil vejlede bestyrelsesformanden i, hvordan de bør gøre det. Jeg synes, vi skal prøve at hjælpe hinanden ud af den rolle, at det er folketingsmedlemmer, der mener, at de skal sidde og vejlede i, hvem det nu er, der skal gøre hvad.

Skal vi ikke prøve at se, om vi kan slippe den rolle og så komme frem til, at nu accepterer vi, at man altså har levet op til det, der var skrevet ind i ansættelsesopslaget? Man har haft en vurdering, og den vurdering er endt med, at det bliver hr. Bjørn Lomborg.

Så ville det da være befriende, at vi prøver at se: Hvad kan det nye institut gøre? Hvad kan den nye direktør gøre? Og er der noget i det arbejde, man har lov at klandre, så får man jo rig lejlighed til det. Jeg synes, vi skulle give det en chance til.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ikke, miljøministeren skal være så bekymret. Det er så trist, når miljøministeren er bekymret. Men jeg forstår godt, at miljøministeren er bekymret, for det er en rigtig svinestreg, der er lavet her, og det er det, der bliver tydeligere og tydeligere nu.

Når så miljøministeren skal prøve at argumentere for, hvad det er, der ligger bag svinestregen, siger han bare: Det kan jeg helt afvise. Men der er ingen argumenter overhovedet, og der er ingen svar på spørgsmålene. En afvisning uden argumenter.

Derfor spørger jeg: Hvilke videnskabelige artikler har den nye direktør publiceret i internationalt anerkendte tidsskrifter? Ikke, hvilke bøger vedkommende har udgivet. Der er mange, der har udgivet bøger, der ikke har noget med sagen at gøre. Hvilke videnskabelige artikler har været offentliggjort i anerkendte tidsskrifter?

Jeg spurgte også, hvad det var for kvalifikationer, miljøministeren havde lagt vægt på. Det fik jeg heller ikke svar på. Jeg har spurgt om, om det spiller nogen rolle, at den nye direktør er indklaget for videnskabelig uhæderlighed? Det har jeg heller ikke fået noget svar på.

Vil miljøministeren ikke anstændigvis prøve at svare her i Folketinget på det, han bliver spurgt om?

Formanden:

Jeg anser udtrykket svinestreg som liggende uden for det, jeg normalt anser for normal parlamentarisk sprogbrug.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg gør ikke andet end at stå og svare hr. Jørn Jespersen. Hr. Jørn Jespersen har imidlertid det problem, at han selv har skrevet svaret ned, og indtil ministeren vil svare sådan, som hr. Jørn Jespersen har bestemt sig for, da han tog hjemmefra, er han ikke tilfreds.

Så vil hr. Jørn Jespersen kunne stille de her spørgsmål igen og igen og igen og igen, og han vil få det svar, at jeg præcis har svaret på, hvilke ting der ligger til grund for, at den nye direktør har søgt jobbet og har fået det, og med hvilke kvalifikationer.

At det ikke er noget, der passer ind i, hvad hr. Jørn Jespersen mener der skulle være sket i den her sag, eller hvem det skulle være, må hr. Jørn Jespersen få svar på et andet sted.

Jeg tilkendegiver slet ikke noget om, hvem jeg kunne have tænkt mig. Jeg følger derimod en seriøs indstilling fra et institut, der fuldstændig har et armslængdeprincip og derfor kan indstille, hvem de vil til ministeren, og så er det ministeren, der bagefter må undersøge, om man synes, at det er i overensstemmelse. Det synes jeg er i overensstemmelse, og det har regeringen syntes, og derfor er den nye direktør blevet ansat.

Jørn Jespersen (SF):

Det er i hvert fald en meget, meget ubehagelig og meget, meget kritisabel procedure, der har været anvendt i denne her sag, og når den så oven i købet bliver kronet med, at miljøministeren, efter al frygten for, hvordan man ville få sagen til at forløbe, ikke kan svare på spørgsmål, så bliver det dybt kritisabelt.

Derfor vil jeg spørge: Kunne det ikke være på sin plads, at miljøministeren i dag bekræfter, at her er der tale om en fuldstændig hundrede procent politisk ansættelse, og at alt, hvad der derfor har været sagt om ansættelsesprocedure og forløbet og indstillinger fra direktøren, bare har været et eller andet maskespil for at skjule den kendsgerning, at her er der tale om en egentlig politisk ansættelse?

Kl. 14.00

Det har fra starten været aftalt mellem ledende kræfter i regeringen og Bjørn Lomborg, at sådan et institut skulle oprettes, hvad det skulle bruges til, og hvem der skulle være direktør. Det har ligget i kortene. Alt andet, der har været lavet undervejs, er kun for at lægge et dække over den procedure, og de 15 ansøgere, som ikke har fået stillingen, er blevet holdt for nar og er ikke blevet behandlet ordentligt.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil kun opfordre hr. Jørn Jespersen til, at vi i dette Folketing, når vi diskuterer den slags sager, så forfølger det synspunkt, at når vi har givet en bestyrelse og en bestyrelsesformand kompetence til at kunne ansætte en direktør, og direktøren lever op til det, der står i det her oplæg, så prøver vi at give dem en chance for at få lov til at arbejde.

Jeg synes, det er en uskik, at man begynder at vurdere folk, inden man har set det arbejde, de udfører. Og jeg synes faktisk ikke, det burde ske her i Folketinget.

Men jeg kan altså bekræfte, at man med den indstilling, der er kommet fra bestyrelsesformanden efter den helt almindelige procedure om ansættelsessamtaler osv., har tilkendegivet, at vedkommende lever op til det, der er helt væsentligt for instituttet, og det har jeg og regeringen fulgt.

Formanden:

Der må være mere ro, mens spørgetimen foregår. Det skulle jo ikke være så svært!

Pernille Blach Hansen (S):

Det her er det mest absurde teater, der længe er set i Folketinget, og det siger ikke så lidt. Der er tale om et institut, der er Bjørn Lomborgs idé, hvor ministeren under hele behandlingen ikke har villet svare på, hvem der skal være direktør, og så lige pludselig viser det sig, at det skal være Bjørn Lomborg, fordi han har udgivet en bog på engelsk! Det var faktisk det, ministeren svarede.

I de spørgsmål, der er stillet undervejs i Folketingets behandling, har ministeren skrevet, at stillingen som direktør ville blive besat med en person med anerkendte forskningsmæssige kvalifikationer. Jeg vil gerne bede om et klart svar: Hvilke anerkendte forskningsmæssige kvalifikationer har Bjørn Lomborg?

Og så vil jeg gerne bede om et svar på ét spørgsmål til, nemlig: Har ministeren eller andre i regeringen eller i ministerierne været i kontakt med bestyrelsesformanden, før han indstillede, hvem der skulle være direktør? For man kunne jo nemt få den tanke, at det her lige fra starten har været aftalt spil; der har aldrig været tvivl om, at Bjørn Lomborg skulle være institutleder, og det skulle han være for at ødelægge den danske miljøpolitik.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har fuld forståelse for, at der er nogle, der ikke har nået at læse stillingsopslaget, derfor er jeg så nødt til at tage det igen.

Punkt 1: Dokumenteret og anerkendt forskningserfaring, dvs. på lektor- eller seniorforsker-niveau: Ja. Indsigt i instituttets arbejdsområde, dokumenteret erfaring i sammenstilling, tværgående vurderinger og formidling af forskningsmæssige resultater på miljøområdet: Ja. Evnen til en inspirerende og udviklende lederstil: Ja. Personlig integritet: Ja, samt evne til at skabe et godt samarbejdsklima både internt og med eksterne samarbejdspartnere.

Nu synes jeg, at vi skal lade det institut og den direktør og den nye bestyrelse, som ikke engang er helt færdig endnu, få lov til at få arbejdsro. Og jeg tror, det bliver til gavn og glæde for alle både i Danmark og også i udlandet. Jeg tror, der vil komme nogle ting, som alle kan høste god erfaring fra.

Og jeg ser frem til, at det bliver et institut, der kommer til at udarbejde rapporter og vurderinger, nøjagtig som vi har beskrevet det i hele det sagsforløb, der har været. Det tror jeg ærlig talt bliver spændende læsning. Så lad os nu se, hvad det kommer med, og så bliver der jo rig lejlighed til at diskutere det ved en senere lejlighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Efter ønske springer jeg nu frem til dagsordenens punkt 19.

Den næste sag på dagsordenen var herefter:

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.**Formanden:**

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

En gruppe på 99 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Kristeligt Folkeparti;

en gruppe på 80 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Ven-

stre, Enhedslisten, Tórbjörn Jacobsen (TF), Lars-Emil Johansen (SIU) og Kuupik Kleist (IA).

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Birthe Rønn Hornbech (V)
- 2 Jens Vibjerg (V)
- 3 Inge Dahl-Sørensen (V)
- 4 Marianne Pedersen (V)
- 5 Jørgen Winther (V)
- 6 Pia Kjærsgaard (DF)
- 7 Peter Skaarup (DF)
- 8 Else Theill Sørensen (KF)
- 9 Lars Barfoed (KF)
- 10 Ritt Bjerregaard (S)
- 11 Sophie Hæstorp Andersen (S)
- 12 Morten Bødskov (S)
- 13 Anne-Marie Meldgaard (S)
- 14 Kamal Qureshi (SF)
- 15 Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
- 16 Søren Søndergaard (EL)
- 17 Kuupik Kleist (IA)

Til stedfortrædere for:

- 1-5 Tina Nedergaard (V)
- Flemming Oppfeldt (V)
- 6-7 Jesper Langballe (DF)
- Søren Krarup (DF)
- 8 Helge Adam Møller (KF)
- 9 Jann Sjørnsen (KRF)
- 10-13 Mette Frederiksen (S)
- Karen J. Klint (S)
- 14 Anne Baastrup (SF)
- 15 Elisabeth Arnold (RV)
- 16 Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)
- 17 Ole Stavad (S)

Formand: Jørgen Winther (V)

Næstformand: Anne-Marie Meldgaard (S)

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:**Forespørgsel til kulturministeren [om regeringens kulturpolitik].**

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Forespørgslen anmeldt 20/2 2002).